

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X., narozená dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2022, č. j.: OAM-937/ZA-ZA11-P07-2022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou postoupenou Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2022, č. j.: OAM-937/ZA-ZA11-P07-2022, jímž jí nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

2. Žalobkyně v žalobě uvádí, že byla zkrácena její práva napadeným rozhodnutím a žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav. X., a když odmítla vstoupit do komunistické strany, byl jí krácen plat. Protiřečí si, zda je, nebo není členkou hnutí X., ale zúčastnila se jeho demonstrací za svobodu. Žalobkyně byla upozorněna, že pokud se bude dále účastnit demonstrací, přijde o práci. Děla si obavy, aby X. mohl dostudovat. Žalobkyně konstatuje, že se nemůže svobodně vyjadřovat a je pronásledována za své politické názory. Dále upozorňuje na vyjádření organizace X. Žalobkyně shrnuje, že je považována za odpůrce vládnoucího režimu a je v zemi původu pronásledována kvůli politickým názorům a X. Dále žalobkyně uvádí, že žalovaný si neopatřil všechny informace, nesprávně vyhodnotil zprávy o zemi původu, které jsou neucelené a nedostatečné, nevedl dokazování dostatečně pečlivě, v rozhodnutí nereflektoval individuální případ žalobkyně a snažil se nalézt důvody pro odmítnutí mezinárodní ochrany. Podle vyjádření žalobkyně jí na Kubě hrozí pronásledování, nátlak ze strany režimu a vězení. Nelze vyloučit, že žalobkyni hrozí pronásledování, proto je potřeba v pochybnostech rozhodnout v její prospěch. Žalobkyně se domnívá, že její politická angažovanost představuje příslušnost k sociální skupině podle § 12 písm. b) zákona o azylu a z tohoto důvodu má obavy z pronásledování. Dále uvádí, že újma v podobě psychického nátlaku musí být srovnatelná s ohrožením života nebo svobody. Žalobkyně žádá o udělení doplňkové ochrany.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný považuje žalobní námitky za neopodstatněné. Žalobkyně důvody pro udělení azylu nesdělila, žalovaný je nezjistil a riziko skutečného nebezpečí vážné újmy v případě návratu na Kubu není pravděpodobné. Žalovaný se tvrzeními žalobkyně zabýval, posoudil je v adekvátním rozsahu a opatřil si podkladové informace, ohledně kterých žalobkyně nevyužila právo se s nimi seznámit a doplnit je. Dále žalovaný dovodil, že žalobkyně vždy určitým minimálním způsobem svá politická práva ve vlasti uplatňovala, dokud nebyla ohrožena její kariéra nebo studium X., ale zároveň tak nečinila v takové míře, že by na sebe více upozorňovala kubánské státní orgány. Ohledně žalobkyni tvrzené příslušnosti k sociální skupině žalovaný uvedl, že žalobkyně nesespecifikovala, o jakou sociální skupinu by se mělo jednat. Žalovaný také neuvěřil tvrzení žalobkyně o jejím postihu ze strany kubánských státních orgánů, protože je žalobkyně X., pracovala jako X. v institucích, které jsou kubánskými státními podniky, a kubánský režim jí opakovaně umožnil vycestovat X. a opět se bez problémů vrátit. Žalovaný má za to, že svým postupem ani rozhodnutím žalobkyni na právech nezkrátil, vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, reagoval na konkrétní okolnosti případu a rozhodnutí řádně odůvodnil. Žalovaný navrhuje, aby soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně v poskytnutí údajů k žádosti dne 21. 10. 2022 uvedla, že je státní příslušnicí Kubánské republiky, je kubánské národnosti, je X. a je katolického vyznání. Nikdy nebyla členkou žádné politické strany, ale je podporovatelkou hnutí X. asi od roku X., nikoli však jeho členkou. Ve vlasti žila se X. Z Kuby vycestovala dne X. Dříve pobývala X. O mezinárodní ochranu v minulosti nežádala. Je zdravá. O mezinárodní ochranu žádá, protože na Kubě nemá svobodu vyjadřování a pohybu, nemůže tam žít svobodně.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

6. Během pohovoru vedeného dne 21. 10. 2022 žalobkyně dále uvedla, že neměla problémy s X. ani při překročení hranic; v práci ji nechtěli pustit na tak dlouho, ale nakonec ji pustili. Jako X. pracovala v institucích, které jsou státními podniky; je X. Když odmítla členství v komunistické straně, byl jí zkrácen plat. V minulosti však nikdy neměla problém při X. a překračování hranic. Dále žalobkyně popsala činnost hnutí X., které je namířené proti komunistickému režimu, činnost spočívala v pokojných demonstracích a X.; oficiální členkou hnutí nikdy nebyla. Dvakrát se zúčastnila demonstrace začátkem roku X., v rámci kterých všichni křičeli, že chtějí svobodu, jinak se nevyjadřovala. Dalších demonstrací se už neúčastnila, protože ji policie varovala, že by mohla přijít o práci. Mezi lety X. lajkovala články týkající se situace na Kubě, sama nic takového nezveřejňovala, jen vyjádřila podporu lajkem, chtěla, aby X. vystudoval. Ohledně omezení svobody pohybu žalobkyně uvedla, že svoboda pohybu není možná z finančních důvodů, že má jen peníze na zajištění základních potřeb. Na dotaz, jak jí osobně byla odepřena svoboda vyjadřování, žalobkyně uvedla, že všichni ví, že se na Kubě nemohou vyjadřovat svobodně, a proto radši mlčí. Z toho důvodu se žalobkyně radši svobodně nevyjadřovala. Nikdy nebyla zadržená ani trestně stíhaná. Z Kuby neodjela s úmyslem žádat o mezinárodní ochranu, přijela s myšlenkami pouze na X., až v X. se rozhodla, že chce zůstat v České republice, cítila se zde bezpečně. S úmyslem požádat o mezinárodní ochranu nepřijela, než odjela z Kuby, tak ji to ani nenapadlo. V návratu do vlasti jí brání obavy, že se nebude moci vrátit ke své X. Několikrát se jí stalo, že jí po X. řekli, ať už nechodí, přičemž důvod neuvedli a žalobkyně si jej nezjišťovala, poté si vždy našla něco jiného. Na Kubě žijí její X., je s nimi v kontaktu, jejich situace je stejná jako v době, kdy tam byla s nimi. Všechny důvody uvedla.
7. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně zpráva Ministerstva zahraničí USA, Kuba, Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2021 ze dne 12. 4. 2022, Informace MZV ČR, Kuba, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 16. 3. 2022 a Informace OAMP, Kuba, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, Stav: červenec 2022 ze dne 12. 7. 2022.
8. Dne 24. 11. 2022 se žalobkyně mohla seznámit s podklady rozhodnutí. S podklady se nechtěla seznámit ani se k nim vyjádřit; nechtěla nic doplnit ani uvést.
9. Následně vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí ze dne 5. 12. 2022.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec*
a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

13. Žalobkyně v žalobě uvedla, že se nemůže svobodně vyjadřovat, je za své politické názory pronásledována, zejména je na ni vyvíjen psychický nátlak. Soud v obecnosti souhlasí s tím, že Kuba je autoritářský stát, který mnohé své občany pronásleduje z politických důvodů. Nicméně, rozhodování o mezinárodní ochraně je založeno na individuálním posouzení konkrétních případů, samotná autoritářská povaha země původu k udělení mezinárodní ochrany nestačí, a to v žádné z jejích forem. K nutnosti posuzovat azylový příběh případ od případu a nepřístupovat k pašálnímu hodnocení občanů příslušného, byť autoritářského státu se vyslovil Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) již v právní větě k rozsudku ze dne 21. 7. 2005, č. j.: 3 Azs 303/2004 – 79: *„Pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory.“*
14. Dále žalobkyně v žalobě udává, že byla X. Žalobkyně však vůbec nespecifikuje, jaké problémy ji a její rodinu postihly, s výjimkou X., které ovšem nijak dále nepopisuje a ani neuvádí jejich následky. Žalobkyně následně sděluje, že jí kvůli neochotě vstoupit do komunistické strany byl krácen plat. K tomu soud konstatuje, že žalobkyně získala X., nikdy neměla problémy získávat práci X. ve státních podnicích, nouzí netrpí, bylo jí opakovaně a bez jakýchkoli problémů umožněno vycestovat X., v roce X. jí bylo umožněno odcestovat do České republiky, nikdy neměla potíže s X.
15. Žalobkyně si v žalobě protiřečí, nejprve uvádí, že je členkou hnutí X., v následující větě však sděluje, že se členkou nikdy nestala. V rámci správního řízení se také odlišuje doba, kdy se stala příznivkyní tohoto hnutí, podle údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 21. 10. 2022 hnutí podporuje asi od roku X., podle pohovoru se zúčastnila dvou jeho demonstrací začátkem roku X. Žalobkyně nicméně jak v žalobě, tak v rámci správního řízení shodně uvedla, že se zúčastnila demonstrací tohoto hnutí, a poté byla upozorněna, že by další účastí na demonstracích mohla přijít o práci. Soud konstatuje, že žalobkyně za projevení svých politických názorů nenesla žádné negativní důsledky ani omezení a bylo jí legálně a bez problémů umožněno vycestovat do České republiky X. Žalobkyně není pronásledována za uplatňování politických práv.
16. Žalobkyně dále v žalobě cituje vyjádření X. Podle zprávy Ministerstva zahraničí USA, Kuba, Zpráva o dodržování lidských práv za rok 2021, která je součástí správního spisu, X., ale policie namísto X. obvykle používá jiné záminky k šikanování a zatýkání osob uplatňujících svobodu projevu. Žalobkyně neuvedla, že by X. byly jakýmkoli způsobem omezovány nebo že by kvůli nim byla šikanována nebo zatýkána. Žalobkyně není pronásledována z důvodu X.
17. K podkladům rozhodnutí žalobkyně uvádí, že jsou neucelené a nedostatečné a žalovaný je nesprávně vyhodnotil, blíže však své námitky nespecifikuje. Žalobkyně v protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany uvedla, že se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

nechce seznamovat s podklady a vyjádřit se k nim, protože věří MV ČR. Nechtěla ani navrhnout doplnění podkladů pro rozhodnutí. Soud považuje podklady rozhodnutí za úplné a adekvátní a neshledal pochybení při jejich vyhodnocení.

18. K dalším námitkám žalobkyně soud konstatuje, že žalovaný reflektoval individuální případ žalobkyně, při rozhodnutí vycházel z údajů a informací, které mu žalobkyně sdělila. Z rozhodnutí ani nevyplývá snaha nalézt důvody pro odmítnutí, žalovaný objektivně posoudil všechny podklady, ze kterých vycházel. Práva žalobkyně v řízení nebyla zkrácena. Skutkový stav byl zjištěn řádně, bez důvodných pochybností, nebylo proto třeba aplikovat pravidlo v pochybnostech ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu (žalobkyně). V mezích žalobních bodů nedošlo k porušení základních procesních ustanovení správního řízení ani mezinárodních závazků ze strany žalovaného; princip non-refoulement dotčen nebyl.
19. Soud nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že je u ní naplněn znak příslušnosti k určité sociální skupině podle § 12 písm. b) zákona o azylu kvůli její politické angažovanosti a poměrům na Kubě. Rozsudek NSS ze dne 14. 1. 2004, č. 2 Azs 69/2003-48, uvádí: „*Sociální skupina ve smyslu ustanovení § 12 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, je společenský útvar, jenž je určitelný natolik přesně, aby byl vůbec způsobilý k pronásledování. Příslušnost k Sociální skupině je totiž nutno vnímat jako možnost, na jejímž základě může ČR poskytnout ochranu i z jiných důvodů motivujících k pronásledování než z důvodu rasy, náboženství, národnosti či politického přesvědčení. Takovými důvody jsou typicky příslušnost k sexuálnímu menšinám, skupinám spojeným přesvědčením nenáboženské a nepolitické povahy a jiným skupinám, jevícím znak způsobilý k pronásledování, jenž nemusel být zákonodárci v době přijímání zákona o azylu vůbec znám. Za Sociální skupinu proto nemůže být považována skupina lidí, kteří nemají v daném státě vliv, a to zejména proto, že se nejedná o objektivní ověřitelnou skutečnost, ale o pocit, jímž v určité fázi svého života může trpět takřka jakýkoli člověk v jakékoli reálně existující společnosti.*“ Žalobkyně neuvedla žádnou svoji charakteristiku, která by byla natolik zásadní nebo nezměnitelná a která by zakládala její příslušnost k určité sociální skupině. Jde-li o její příslušnost k X., nevyplývá ze správního spisu její taková specifičnost, aby na Kubě tvořila obecnou sociální skupinu, zároveň ani určité dílčí potíže, které žalobkyně dle svých tvrzení ve vlasti měla, nebyly iniciovány pro X. jako takovou, jež X.
20. Žalobkyně dále bez uvedení citace odkazuje na rozsudek NSS ze dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006, který zní: „*Újma hrozící žadateli o azyl v důsledku opatření působících psychický nátlak (§ 2 odst. 6 zákona o azylu) nemusí být obdobně závažná jako újmy spočívající v ohrožení života nebo svobody, musí však být s nimi aspoň typově srovnatelná.*“ Na žalobkyni podle údajů, které poskytla v rámci správního řízení, ani podle odpovědí v pohovoru nebyl vyvíjen psychický nátlak typově srovnatelný s ohrožením života nebo svobody a žádná okolnost nenasvědčuje tomu, že existuje riziko tohoto psychického nátlaku v případě návratu žalobkyně na Kubu.
21. Soud shrnuje, že odůvodněnost obav z pronásledování se zjišťuje na základě testu přiměřené pravděpodobnosti, zároveň se posuzuje stav do budoucna (v případě návratu žadatele do vlasti). Přiměřenou pravděpodobnost charakterizoval NSS v rozsudku ze dne 26. 3. 2008, č. j.: 2 Azs 71/2006 – 82: „*Přiměřená pravděpodobnost nežádoucího důsledku návratu do země původu (...) je dána tehdy, bývá-li tento důsledek v případech obdobných případu žadatele nikoli ojedinělý. Neznamená to, že pravděpodobnost, že nežádoucí důsledek nastane, musí být nutně vyšší než pravděpodobnost, že nenastane (tzn. že test „přiměřené pravděpodobnosti“ představuje nižší důkazní standard než v civilních věcech) [tím méně to znamená, že v případě Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.*

návratu do země původu musí být nastání nežádoucího důsledku prakticky jisté (tzn. že test „přiměřené pravděpodobnosti“ představuje a fortiori i nižší důkazní standard než standard „nade vší pochybnost“ v trestních věcech)], nýbrž to, že k nežádoucímu důsledku v případech obdobných případu žadatele dochází natolik často, že s ním ten, komu takový následek hrozí, musí počítat jako se vcelku běžným jevem, a nikoli jako s jevem toliko výjimečným.“ Pravděpodobnost nežádoucího následku (pronásledování) tudíž zdaleka nemusí dosahovat 50 %. Nicméně, u žalobkyně soud ani ve vztahu k hrozbě pronásledování do budoucna neshledal naplnění standardu přiměřené pravděpodobnosti. Naposledy se účastnila dvou shromáždění na počátku roku X., od té doby neměla víc než X. žádné potíže, z vlasti bez problému vycestovala, na Kubě zůstala X., jejíž situace je stejná jako před jejím odjezdem, na internetu nic nezveřejňovala, pouze některé věci lajkovala. Není zřejmé, že by se po odjezdu z vlasti nějak dále angažovala způsobem, který by kubánské státní orgány mohly seznat nebezpečným. Za těchto okolností nelze žalobkyniny obavy z pronásledování seznat důvodnými. Tím méně by jí ve vlasti hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, jež je předpokladem pro udělení doplňkové ochrany dle ustanovení § 14a zákona o azylu; z ničeho nevyplývá, že by žalobkyně vzhledem ke své individuální charakteristice mohla reálně čelit tak závažnému jednání jako představuje mučení, nelidské či ponižující nebo trestání či dokonce poprava. Jak soud dodává pro úplnost, u zdravé žalobkyně s X. neexistují ani důvody hodné zvláštního zřetele, jež by nasvědčovaly možnému udělení tzv. humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu.

22. Ohledně kubánských žadatelů o mezinárodní ochranu se taktéž opakovaně vyslovoval NSS, z poslední doby lze upozornit např. na usnesení ze dne 17. 1. 2024, č. j.: 6 Azs 68/2023 – 35, které ve vztahu ke konkrétnímu případu výslovně reflektuje úvahy o přiměřené pravděpodobnosti, nebo na usnesení ze dne 28. 6. 2023, č. j.: 10 Azs 68/2023 – 43, jež pojednává o situaci kubánského občana, který se ve vlasti potýkal s určitými obtížemi: *„Stěžovatelovy důvody pro udělení mezinárodní ochrany (především jeho protirežimní činnost, opakované zatčení a policejní násilí) se pohybují pouze v rovině tvrzení. Ověřit, případně vyvrátit jejich věrohodnost proto není pro žalovaného snadným úkolem. Žalovaný a městský soud ve svých závěrech přihlédli především k následujícím skutečnostem: stěžovatel podal svou žádost o mezinárodní ochranu až poté, co v ČR pozbyl předchozí pobytové oprávnění; stěžovatel nebyl v zemi původu za tvrzené činy trestně stíhán ani oficiálně obviněn; v zemi původu stále žijí stěžovateli příbuzní, mj. i jeho dcera, kterou byl v roce 2019 navštívit, aniž by při tom čelil jakýmkoli represím ze strany státních orgánů; stěžovatel opustil zemi původu až rok po posledním tvrzeném zadržení policií (a celkově dvacet let poté, co byl zadržen poprvé) v době, kdy si v ČR zajistil pracovní vízum, a to naprosto bez obtíží; stěžovatel se nikdy neobrátil na státní orgány kvůli problémům s policií; a konečně přísná migrační pravidla se na Kubě významně změnila. Podle NSS všechny tyto popsané okolnosti ve svém souhrnu dokládají opravdu spíše to, že stěžovatel své obavy z návratu do země původu zveličuje za účelem udělení mezinárodní ochrany. NSS proto souhlasí se závěry žalovaného i městského soudu, že stěžovatelovy důvody nejsou azylově relevantní. Neosvědčují ani to, že by stěžovateli v případě navrácení do země původu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.“* V intencích předestřené judikatury se drží i závěry městského soudu vyslovené v tomto rozsudku.
23. V závěru své žaloby žalobkyně žádá o případné udělení doplňkové ochrany podle § 14 zákona o azylu. S ohledem na nedůvodnost žaloby jde o žádost bezpředmětnou.
24. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. března 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.